

de Følger, som i Lovgivningen ere knyttede til den Handling, for hvilken han er dømt, og under denne Kategori troer jeg ikke, at det, som det ærede Medlem spurgte om, vil kunne henføres. Det maa være mig tilladt at udtale som min Mening, at det vilde være i højeste Grad vanstelig, om ikke aldeles umuligt, at sikkre den, der skulde have Agtelsesopreisning, imod, at hans tidligere Handling kunde blive ham forekastet af Andre, og det paa en saadan Maade, at den, der forekastede ham den, ikke derfor kunde drages til Ansvar efter vor Lovgivning, saaledes som den nu er. Jeg hørte vel, at det ærede Medlem for Rjehenshavns 7de Valgkreds (Casse) udtalte den Mening, at man i Loven kunde sætte en udtrykkelig Bestemmelse derom. Jeg troer, at det ærede Medlem kun antydede denne Tanke, men jeg troer ogsaa, at det allerede af den Maade, hvorpaa han antydede den, fremgik, at det vilde være meget vanstelig. Jeg er nærved at troe, at man ikke kunde værgge en saadan Mand mod en saadan Forekastelse paa anden Maade end ved at forandre Bestemmelserne om Betydningen af *exceptio veritatis*, saa at altsaa ikke ved ethvert Injurieføgsmaal Sandheden skulde fritage En for Virkningen af Injurien. Hvad er det nemlig, man vil have udlettet? Det er selve det Factum, at den Paagjældende har begaaet en Forbrydelse, og dette kan man selvfølgelig ikke naae ved en Bestemmelse, som gaar ud paa at udlette Virkningerne af en Handling, der har ført til Affigelse af en Straffedom. Jeg troer, at dette vilde være meget vanstelig; men det skal være mig overmaade hjært, saafremt, hvad jeg antager vil skee, et Udvalg bliver nedlagt i Sagen, da at deeltage i Overveielser, som muligt kunde føre til et bedre Resultat, end det, saaledes som jeg har opfattet Sagen, daer for mig, at den foreliggende Bestemmelse beholder. Alle de ærede Medlemmer, som have udtalt sig i Sagen, forekomme mig at have været enige om, at Regjeringen har bundet sig for stærkt ved den Maade, hvorpaa den oven er affattet. Jeg kan vel forstaae, at naar man tænker paa enkelte Tilfælde, vil det være vanstelig at finde saadanne Forhold, som man maa sige, at det vilde være haardt,

om en Mand ikke skulde kunne have Afgang til Agtelsesopreisning; men for mig er der en Betragtning, som er af overveiende Betydning, og det er den, at naar man vil gjøre et Skridt paa en heelt ny Bane, hvad jo dog er Noget, der her skeer, og da navnlig vil indføre Noget, der er meget imod den almindelige Mening, saaledes som denne tidligere har været her i Landet, skal man være meget varsom med at gjøre dette Skridt for stort. Det vil da vistnok være godt og hensigtsmæssigt strax fra Begyndelsen af at sætte snævre Grændser; og det er fuldkommen vist, at det vilde staae for mig som meget vanstelig, hvorledes jeg skulde stille mig, naar jeg skulde faae et saadant Tilfælde at afgjøre. Jeg vilde da søle mig meget beroliget ved, at der var saadanne snævre Grændser — som jo altid siden vilde kunne udvides —, der affære en heel Mængde Tilfælde, som ellers vilde komme frem. Hensynet til Vansteligheden ved at afgjøre det Slags Sager har derfor gjort, at jeg fandt noget meget Tiltalende i den ærede sidste Talers Ytring om, at det skulde være ved Lov, at en saadan Agtelsesopreisning gaves; denne Tanke tiltalte mig meget. Men paa den anden Side er det klart, at det da vilde være meget vanstelig at faae Agtelsesopreisning, og at det kun vilde skee i ganske enkelte Tilfælde. Det er imidlertid muligt, at dette netop ogsaa vilde være det Rigtige; men i ethvert Fald er det unægteligt, at naar en saadan Sag skulde gaae igjennem Lovgivningen, vilde man faae en grundig Forvisning om, at den var bleven undersøgt fra alle Sider og fra Grunden af, at der ikke var nogensomhelst Mangel i Henseende til Vidnesbyrdenes Paalidelighed eller nogen Tanke om, at den ene benaadedes lettere end den anden; derpaa kunde man da være fuldstændigt sikker. Det er derfor en Tanke, der tiltaler mig, en Tanke, som ganske vist fortjener at komme under nærmere Overveielse. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) gav Anviisning paa en Udvei, den nemlig, at Dømmen skulde annulleres eller casseres. Jeg troer, at dette vilde have sine Vansteligheder, at det i alt Fald vilde staae i stærk Strid med den nuværende Rettsordning. Det er muligt, at en saadan Be-